

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकाण्डे

॥ षट्षप्ततितमः सर्गः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

## ॥ षट्षप्ततितमः सर्गः ॥

श्रीरामेण वैष्णवं धनुरारोप्यामोघेन शरेण परशुरामस्य तपःप्राप्तानां पुण्यलोकानां  
विनाशनं परशुरामस्य महेन्द्रपर्वतं प्रत्यागमनम्

श्रुत्वा तु जामदग्न्यस्य वाक्यं दाशरथिस्तदा।  
गौरवाद्यन्त्रितकथः पितू राममथाब्रवीत् ॥ 1.76.1 ॥

कृतवानसि यत् कर्म श्रुतवानस्मि भार्गव।  
अनुरुध्यामहे ब्रह्मन् पितुरानृण्यमास्थितः ॥ 1.76.2 ॥

वीर्यहीनमिवाशक्तं क्षत्रधर्मेण भार्गव।  
अवजानासि मे तेजः पश्य मेऽद्य पराक्रमम् ॥ 1.76.3 ॥

इत्युक्त्वा राघवः क्रुद्धो भार्गवस्य वरायुधम्।  
शरं च प्रतिजग्राह हस्ताल्लघुपराक्रमः ॥ 1.76.4 ॥

आरोप्य स धनू रामः शरं सज्यं चकार ह।  
जामदग्न्यं ततो रामं रामः क्रुद्धोऽब्रवीदिदम् ॥ 1.76.5 ॥

ब्राह्मणोऽसीति पूज्यो मे विश्वामित्रकृतेन च।  
तस्माच्छक्तो न ते राम मोक्तुं प्राणहरं शरम् ॥ 1.76.6 ॥

इमां वा त्वद्गतिं राम तपोबलसमर्जितान्।  
लोकानप्रतिमान् वापि हनिष्यामीति मे मतिः ॥ 1.76.7 ॥

न ह्ययं वैष्णवो दिव्यः शरः परपुरञ्जयः।  
मोघः पतति वीर्येण बलदर्पविनाशनः ॥ 1.76.8 ॥

वरायुधधरं रामं द्रष्टुं सर्षिगणाः सुराः।  
पितामहं पुरस्कृत्य समेतास्तत्र सर्वशः ॥ 1.76.9 ॥

गन्धर्वाप्सरसश्चैव सिद्धचारणकिन्नराः।  
यक्षराक्षसनागाश्च तद् द्रष्टुं महदद्भुतम् ॥ 1.76.10 ॥

जडीकृते तदा लोके रामे वरधनुर्धरे।  
निर्वीर्यो जामदग्न्योऽसौ रामो राममुदैक्षत ॥ 1.76.11 ॥

तेजोभिर्गतवीर्यत्वाज्जामदग्न्यो जडीकृतः।  
रामं कमलपत्राक्षं मन्दं मन्दमुवाच ह ॥ 1.76.12 ॥

काश्यपाय मया दत्ता यदा पूर्वं वसुन्धरा।  
विषये मे न वस्तव्यमिति मां काश्यपोऽब्रवीत् ॥ 1.76.13 ॥

सोऽहं गुरुवचः कुर्वन् पृथिव्यां न वसे निशाम्।  
तदाप्रभृति काकुत्स्थ कृता मे काश्यपस्य ह ॥ 1.76.14 ॥

तामिमां मद्गतिं वीर हन्तुं नार्हसि राघव।  
मनोजवं गमिष्यामि महेन्द्रं पर्वतोत्तमम् ॥ 1.76.15 ॥

लोकास्त्वप्रतिमा राम निर्जितास्तपसा मया।  
जहि ताञ्छरमुख्येन मा भूत् कालस्य पर्ययः ॥ 1.76.16 ॥

अक्षय्यं मधुहन्तारं जानामि त्वां सुरेश्वरम्।  
धनुषोऽस्य परामर्शात् स्वस्ति तेऽस्तु परन्तप ॥ 1.76.17 ॥

एते सुरगणाः सर्वे निरीक्षन्ते समागताः।  
त्वामप्रतिमकर्माणमप्रतिद्वन्द्वमाहवे ॥ 1.76.18 ॥

न चेयं मम काकुत्स्थ व्रीडा भवितुमर्हति ।  
त्वया त्रैलोक्यनाथेन यदहं विमुखीकृतः ॥ 1.76.19 ॥

शरमप्रतिमं राम मोक्तुमर्हसि सुव्रत ।  
शरमोक्षे गमिष्यामि महेन्द्रं पर्वतोत्तमम् ॥ 1.76.20 ॥

तथा ब्रुवति रामे तु जामदग्न्ये प्रतापवान् ।  
रामो दाशरथिः श्रीमांश्चिक्षेप शरमुत्तमम् ॥ 1.76.21 ॥

स हतान् दृश्य रामेण स्वान् लोकांस्तपसार्जितान् ।  
जामदग्न्यो जगामाशु महेन्द्रं पर्वतोत्तमम् ॥ 1.76.22 ॥

ततो वितिमिराः सर्वा दिशश्चोपदिशस्तथा ।  
सुराः सर्षिगणा रामं प्रशशंसुरुदायुधम् ॥ 1.76.23 ॥

रामं दाशरथिं रामो जामदग्न्यः प्रपूजितः ।  
ततः प्रदक्षिणीकृत्य जगामात्मगतिं प्रभुः ॥ 1.76.24 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकाण्डे षट्सप्ततितमः सर्गः ॥